

Obrazac 21.

IZVJEŠĆE STEČAJNOGA UPRAVITELJA O STANJU STEČAJNE MASE U RAZDOBLJU OD 16.10.2020. DO 10.11.2020.

Nadležni trgovački sud: Rijeka

Poslovni broj spisa: St-50/2018

Dužnik (ime i prezime / tvrtka ili naziv, OIB, adresa / sjedište): Stečajna masa iza Jadran – Metal d.d. u stečaju, OIB 45539795570, Rijeka

Sukladno Zaključku suda od 10.11.2020. br 14 St-50/2018-39 dostavljam Izvješće iako uredno podnosim sva tromjesečna izvješća.

Suklano iznesenom u izvješću naglašava se razlog zašto se ne djeli imovina dužnika vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda, a razlog je u tome što se čeka rješidba VTSa

I. STANJE STEČAJNE MASE NAKON ZAVRŠNOG ROČIŠTA, ODNOSNO ZAKLJUČENJA STEČAJNOGA POSTUPKA

Presudom Trgovačkog suda u Rijeci br. P-475/19-14 od 13.03.2020. godine u cijelosti je usvojen tužbeni zahtjev STEČAJNE MASE IZA JADRAN -METAL te je proglašena nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrši Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji, poslovni broj Ovr-2531/2018-4 od 28. svibnja 2018. godine te je nalaženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 11.393,00 zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

U obrazloženju citirane Presude navedeno je kako tuženik, izvan stečajnog postupka koji se vodi nad tužiteljem (nad kojim se i dalje provodi postupak radi naknadne diobe stečajne mase), ne može svoju tražbinu prema tužitelju koja mu je u stečajnom postupku utvrđena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, ostvarivati u ovršnom postupku. Sud navodi kako bi tuženik mogao ovrhom tražiti ostvarenje svoje tražbine izvan stečajnog postupka jedino da ima svojstvo izlučnog vjerovnika u smislu odredbe čl. 98. st. 4. SZ-a, a koje svojstvo tuženik nema. Nadalje je navedeno da pokretanje postupka ovrhe izvan stečajnog postupka od strane stečajnog vjerovnika, a radi prisilnog ostvarenja tražbine koja mu je priznata u stečajnom postupku, koja je uvrštena u tablicu stečajnog suda i u odnosu na koju je doneseno rješenje o utvrđenim tražbinama (poslovni broj St-953/2011 od 27. veljače 2014.) protivno je jednom od osnovnih načela stečajnog postupka, a to je načelo skupnog namirenja vjerovnika (čl. 2. SZ-a), odnosno njihovog razmjernog namirenja unutar istog isplatnog reda (čl. 70. SZa). Stoga da tuženik nije bio ovlašten pokrenuti ovršni postupak na temelju pravomoćne i ovršne isprave (presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-241/09-10 od 23. travnja 2010.) protiv stečajnog dužnika (ovdje tužitelja), nakon otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem te kako je tuženik podnošenjem prijedloga za ovrhu 1. ožujka 2018. postupio upravo na navedeni način, ovrha koja je određena na temelju takvog prijedloga nije dopuštena u smislu odredbe čl. 50. st. 1. t. 7. OZ-a u vezi sa čl. 2., 70. i 96. SZ-a.

Protiv navedene Presude Žalbu je izjavio tuženik smatrajući kako se razrješenje ove parnice svodi na pitanje koji Stečajni zakon treba primijeniti u konkretnom slučaju, te da li se mogu provoditi ovrhe temeljem pravomoćnih presuda koje su po mišljenju drugog suda pravno neutemeljene.

Tuženik u žalbi ističe kako su u obrazloženju presude pravno neosnovana razmatranja prvostupanjskog suda o tome što se može ili ne može za vrijeme stečajnog postupka jer je nesporno

da je stečajni postupak nad JADRAN-METAL d.d. Pula zaključen 16. siječnja 2017. godine, te je tužiteljjev pravni prednik brisan iz sudskog registra 10.04.2017. godine, a kako je ovršni postupak pokrenut 28.02.2018. godine i to na temelju presude koja je postala ovršna 28.06.2017. godine, dakle nakon što je tužiteljjev prednik brisan iz sudskog registra, a prije no što je stečajna masa upisana u sudski registar.

Stoga tuženik smatra kako uopće nije upitno da bi tužitelj trebao naknaditi tuženiku trošak koji proizlazi iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Pazinu, te sporno može biti jedino da li je dužan platiti glavnicu s kamatom.

Prema stavu tuženika stečajni upravitelj bio je dužan priznati tužbeni zahtjev i povući žalbu, odmah nakon što je potraživanje bilo priznato u stečajnom postupku te i da tužbeni zahtjev više nije mogao biti usvojen u kondemnatornom obliku kojim se nalaže plaćanje, ne može se u drugom sudskom postupku mijenjati sadržaj izreke pravomoćne presude.

Tuženik navodi kako i sada važeći čl. 155 Stečajnog zakona (Narodne novine 75/15) propisuje da u troškove stečajnog postupka pripadaju i sudski troškovi stečajnog postupka, a temeljem čl. 156 SZ/15 pripadaju i obveze zasnovane radnjama stečajnog upravitelja. Čl. 165 SZ/15 izrijekom propisuje da se troškovi parničnog postupka, ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice ne prizna tužbeni zahtjev, namiruju kao dugovi stečajne mase. Parnični troškovi nastali su pravomoćnošću presude u svibnju 2017. godine (jer bi u slučaju da je žalba bila uvažena Sirovina bila dužna platiti trošak Jadranmetal u stečaju). Dakle, po stavu tuženika i po SZ/96 i po SZ/15 troškovi parničnog postupka namiruju se kao dugovi stečajne mase ukoliko stečajni upravitelj odmah nakon preuzimanja parnice ne prizna tužbeni zahtjev.

Temeljem čl. 287 SZ/15 stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene mogu protiv dužnika pokrenuti postupak ovrhe na temelju rješenja kojima je njihova tražbina utvrđena, ali je s neosporenom tražbinom izjednačena i tražbina osporavanje koje nije uspjelo.

Kako je u parničnom postupku odbijena žalba stečajnog upravitelja, to je presuda postala podobna za ovrhu nakon zaključenja stečajnog postupka.

Stoga tuženik ističe kako je osnovano cjelokupno potraživanje tuženika, a ne samo ono koje se odnosi na parnični trošak, pri tome ukazujući i kako je potraživanje tuženika po pravomoćnoj presudi veće od onog koje je priznato u stečajnom postupku jer kamata teče sve do isplate.

Tuženik je predložio da drugostupanjski sud pobijanu presudu preinači i tužitelja odbije s tužbenim zahtjevom i obveže ga tuženiku naknaditi cjelokupan parnični trošak, a podredno da pobijanu presudu ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U Odgovoru na Žalbu tužitelj Stečajna masa iza Jadran metal d.d. u stečaju naveo je kako se u cijelosti priklanja stajalištu prvostupanjskog suda izraženom u pobijanoj prvostupanjskoj Presudi.

U nastavku svojeg Odgovora na žalbu tužitelj Stečajna masa iza Jadran metal d.d. u stečaju istaknuo je kako se Žalba podnosi radi pogrešne primjene materijalnog prava, a koji žalbeni razlog je neosnovan jer je prvostupanjski Sud pravilno primijenio materijalno pravo, s obzirom na vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljjevim prednikom Jadran metal d.d. te kako je tada važećim Stečajnim zakonom (Narodne novine, br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: SZ/96) izričito propisano kako stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku, a isto je propisano odredbom članka 167. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 71/2015, 104/2017; dalje: SZ/15).

Nadalje, u postupku je nesporno utvrđeno kako tuženik ima status stečajnog vjerovnika te je isti u stečajnom postupku koji se vodio nad prednikom tužitelja Jadran-metal d.d. u stečaju dana

07.05.2012. godine prijavio kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda tražbinu u iznosu od 237.898,10 kn, a koja tražbina je istovjetna tražbini iz Presude Trgovačkog suda u Pazinu br. P-241/09 od 23.04.2010. godine te je ista utvrđena kao tražbina drugog višeg isplatnog reda pravomoćnim Rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama br. St-953/2011 od 27.02.2014. godine.

Protiv navedenog Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama se nitko nije žalio te je isto postalo pravomoćno, stoga da tuženik ima status stečajnog vjerovnika, koji po izričitoj odredbi zakona, svoje tražbine mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku, a za svoje navode tužitelj se pozvao na relevantnu sudsku praksu koja potvrđuje izraženi stav.

Pored toga, u svojem Odgovoru na žalbu tužitelj je naveo kako tuženik ne može niti troškove parničnog postupka naplatiti kao dugove stečajne mase, budući da su ti troškovi nastali do prekida parničnog predmeta br. P-241/09 zbog čega te troškove može ostvariti kao stečajni vjerovnik, a o čemu je jasan stav sudske prakse dostavljene u sklopu Odgovora na žalbu, da su cjelokupni troškovi obuhvaćeni Prijavom tuženika u stečaju te su isti priznati te ih stoga tuženik može ostvariti kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku sukladno članku 165. stavka 3. SZ/15, a ne kao vjerovnik stečajne mase.

S obzirom na navedeno, po stavu tužitelja, tuženik je, s obzirom na činjenicu kako mu je tražbina koju je prijavio u stečajnom postupku u cijelosti priznata, trebao povući tužbu protiv tužitelja u parničnom predmetu br. P-241/09, u protivnom da je tužitelj u tom parničnom predmetu povukao žalbu, tada bi prvostupanjska Presuda opet stekla svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti (kao što ima sada) te bi, po stajalištu tužitelja, isti opet mogao pokrenuti ovršni postupak protiv tužitelja kao ovršenika, kao što je to slučaj u predmetu Općinskog suda u Rijeci, Stalne službe u Opatiji br. Ovr-2531/2018, nedopuštenost ovrhe je predmetom ovoga postupka.

U pogledu kamate, tužitelj je istaknuo se da sama prijava tražbine mora sadržavati točno određen iznos tražbine na dan otvaranja stečajnog postupka, što se odnosi na glavnica i kamate te da je tuženik prijavio svoju tražbinu u točno određenom iznosu, što uključuje i kamatu, stoga isti može potraživati kamatu samo u iznosu kojeg je tuženik i prijavio, a ni na koji način kamatu do isplate, kako to pogrešno tuženik navodi.

S obzirom na istaknute navode, tužitelj je istaknuo kako je žalba tuženika u cijelosti neosnovana te je zatražio od drugostupanjskog suda da je odbije u cijelosti te da se tuženik obveže na snošenje troškova postupka.

Do današnjeg dana Visoki trgovački sud Republike Hrvatske kao drugostupanjski sud nije odlučio podnesenoj Žalbi tuženika u ovoj pravnoj stvari.

II. POSTUPANJE SA STEČAJNOM MASOM

S obzirom na okolnost i traženje rezerviranja i isplate iznosa od 237.898,10 kuna punomoćnika Sirovine trgovine kao obveze stečajne mase a za vjerovnika Sirovina trgovine sredstva od oko 500 tisuća kuna ostala su na sudskom depozitu do rješenja postupka koji je naveden u točki I.

Na sudskom depozitu preostalo je oko 500.000 kuna za koje je stečajni upravitelj pripremio diobni popis još na skupštini vjerovnika u travnju 2018 i očekivao raspoloživim iznosom namiriti vjerovnike drugog višeg isplatnog reda ali to trenutno neće biti moguće dok se ne okonča problematika sa društvom Sirovina d.o.o iz Bjelovara.

Mjesto i datum

Rijeka, 10.11.2020. godine

Stečajni upravitelj

Mr. sc. Andrej Sablić, dipl. oecc.